

Příloha č. 1 školního řádu	Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků
Platnost dokumentu od	1.9.2023
Nahrazuje dokument ze dne	1.1.2013
Ředitelka školy	Mgr. Dana Otoupalová

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Tento dokument byl zpracován ve smyslu zákona č. 561/2004 Sb. a vyhlášky MŠMT 48/2005 Sb. v platném znění.

OBSAH:

- 1) Obecná ustanovení
- 2) Pravidla hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou
- 3) Stupně hodnocení a jejich charakteristika, předem stanovená kritéria
- 4) Zásady pro používání slovního hodnocení
- 5) Komisionální a opravné zkoušky
- 6) Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
- 7) Způsob získávání podkladů pro hodnocení
- 8) Pravidla pro sebehodnocení
- 9) Vliv hodnocení na další rozvoj osobnosti žáka, na jeho přístup k celoživotnímu vzdělávání a na jeho další uplatnění ve společnosti

1) Obecná ustanovení

- každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení v posledním vyučovacím dni období školního vyučování; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení
- hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikace“),
- u žáka s vývojovou poruchou učení, rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka

2) Pravidla hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

- hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu.
- hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení
- hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení
- chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech
- ředitelka školy působí na sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů
- při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci uplatňuje učitel vůči žákovi přiměřenou náročnost a pedagogický takt

- při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici
- kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně v souladu se specifikou předmětu
- klasifikační stupeň určuje učitel daného předmětu
- v předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě
- zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - a) průběžně prostřednictvím školního informačního systému
 - b) před koncem každého čtvrtletí (klasifikačního období)
 - c) v době konzultačních hodin určených ředitelkou školy
 - d) případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka
 - e) v případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje vyučující ve spolupráci s třídním učitelem a výchovnou poradkyní zákonného zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem
- žák, který po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvoval školu při zdravotnickém zařízení a byl tam klasifikován za pololetí ze všech, případně jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkouší a neklasifikuje. Jeho klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byl klasifikován, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyl vyučován, se neklasifikuje.

3) Stupně hodnocení a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

Chování žáka se ve škole a na akcích pořádaných školou je na vysvědčení hodnoceno stupni:
Stupeň 1 (velmi dobré)
Stupeň 2 (uspokojivé)
Stupeň 3 (neuspokojivé)

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se hodnotí na vysvědčení stupněm prospěchu:
1 – výborný
2 – chvalitebný
3 – dobrý
4 – dostatečný
5 – nedostatečný

- při hodnocení pomocí stupňů prospěchu se použije pro zápis na vysvědčení číslice
- stupeň prospěchu se neurčuje pouze na základě průměru z klasifikace, učitel však přihlíží k váženému aritmetickému průměru za příslušné období, výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat hodnocení, které žák získal a které bylo sděleno rodičům
- při hodnocení jsou výsledky vzdělávání a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
- klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní školy
- jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“
- nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „nehodnocen“

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni.

Žák je hodnocen stupněm prospěl(a):

s vyznamenáním,

není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle platných právních předpisů

prospěl(a),

není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

neprospěl(a),

je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

- při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon. Při hodnocení těchto žáků se přihlíží k úrovni znalosti českého jazyka.

Charakteristika stupňů hodnocení prospěchu a chování – kritéria

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření

- předměty s převahou praktických činností
- předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

- převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků v těchto vyučovacích předmětech vychází vyučující z požadavků učebních osnov a standardu základního vzdělání

Při klasifikaci ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se sleduje zejména:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů
- kvalitu a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí
- kvalitu myšlení, především jeho logiku, samostatnost a tvořivost
- aktivitu v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim
- přesnost, výstižnost a odbornou i jazykovou správnost ústního a písemného projevu
- kvalitu výsledků činností
- osvojení účinných metod samostatného studia

Výchovně vzdělávací výsledky ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně; chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

- převahu praktické činnosti mají na základní škole předměty vzdělávací oblasti „Člověk a svět práce“ a Informatika
- při klasifikaci se v těchto předmětech vychází z požadavku učebních osnov a standardu základního vzdělání

Při klasifikaci ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření se sleduje zejména:

- a) vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem
- b) osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- c) využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- d) kvalitu výsledků činností
- e) organizaci vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti
- f) dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí
- g) hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci
- h) obsluhu a údržbu pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel

Výchovně vzdělávací výsledky ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životním prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě zařízení a pomůcek, přístrojů, náradí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě zařízení a pomůcek, přístrojů a náradí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

- převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova a tělesná výchova
- žák zařazený do zvláštní (zdravotní) tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- a) stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- b) osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace
- c) poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti
- d) kvalita projevu
- e) vztah žáka k činnostem a zájem o ně
- f) estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti
- g) v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví

Výchovně vzdělávací výsledky v předmětech s převahou výchovného zaměření se klasifikují podle těchto kritérií:**Stupeň 1 (výborný)**

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má

výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Hodnocení a klasifikace chování žáka – obecné zásady:

- klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli. Rozhoduje o ní ředitelka po projednání v pedagogické radě
- kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) včetně dodržování Provozního řádu školy během klasifikačního období
- při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná
- postihování chování žáka mimo školu – rodiče je třeba vést k tomu, aby plně odpovídali za své děti v oblasti výchovné. Škola hodnotí a klasifikuje žáky především za jejich chování ve škole. Jsou-li však závažné a prokazatelné důvody udělit žákovi výchovné opatření vedoucí k posílení kázně, lze ve vážných případech přihlídnout k chování i mimo školu, jedná-li se o případy, jejichž projednávání se škola přímo účastní

Podmínky udělování výchovných opatření

Napomenutí třídního učitele je žákovi uděleno za chování, při kterém porušil Školní řád a pokyny pedagogických pracovníků vedených k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví a svým chováním nezasáhl do práv ostatních a své zdraví a bezpečnost ohrozil pouze ve stadiu pokusu. Napomenutí třídního učitele uděluje třídní učitel na základě podnětu pedagogických pracovníků.

Důtka třídního učitele je žákovi udělena za chování, při kterém porušil Školní řád a pokyny pedagogických pracovníků vedených k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví a předcházení rizikového chování. Neuposlechnutím pokynů pedagogických pracovníků a svým chováním žák ohrozil své zdraví, svou bezpečnost a podílel se na vzniku rizikového chování. Svým chováním nezasáhl do práv ostatních účastníků edukace. Důtku třídního učitele uděluje třídní učitel na základě podnětu pedagogických pracovníků a po předchozím informování vedení školy.

Důtka ředitele školy je žákovi udělená za chování, při kterém porušil Školní řád a pokyny pedagogických pracovníků vedených k zajištění bezpečnosti, ochrany zdraví a předcházení rizikového chování. Svým chováním žák zasáhl do práv jiných účastníků výchovně vzdělávacího procesu, ohrozil jejich bezpečnost či zdraví, podílel se na vzniku rizikového chování nebo rizikové chování sám vykonal, svým chováním porušil a ohrozil demokratické principy a zásady. Důtku ředitele školy uděluje ředitel školy po předchozím projednání na pedagogické poradě.

Postup školy při udělení výchovného opatření

Žák	Škola	Zákonný zástupce
V případě, že žák poruší ustanovení školního řádu, popřípadě i nadřazených zákonů ČR, a ohrozí tak zdraví své, svých spolužáků, zaměstnanců školy nebo jiných osob, nebo poškodí majetek školy nebo jiných osob, je mu udělena důtka ředitele školy.	Škola informuje o této situaci zákonného zástupce žáka, po projednání na pedagogické radě udělí žákovi důtku ředitele školy, zpracuje plán pedagogické podpory (dále PLPP) a v součinnosti se žákem a jeho zákonným zástupcem bude pracovat na budoucí eliminaci rizikového chování.	Je povinen se na vyzvání dostavit do školy, kde převezme informaci o závadném jednání svého dítěte a bude se školou dále spolupracovat na budoucí eliminaci rizikového chování na základě zpracovaného plánu pedagogické podpory školou. Pokud se ZZ na vyzvání do školy nedostaví, požádá škola o součinnost orgány veřejné moci.
Žák bude na základě zpracovaného PLPP plnit jeho jednotlivé body v součinnosti se školou a ZZ.	Škola plní obsah PLPP v součinnosti se žákem a ZZ.	Zákonný zástupce zajistí plnění PLPP žákem.

Postup školy při nedostatečné součinnosti naplňování PLPP

- Pokud žák neplní PLPP nebo zákonný zástupce nezajistí naplňování PLPP a sám tak také nečiní, případně žák pokračuje v rizikovém chování, škola tuto skutečnost oznámí státnímu zastupitelství, orgánům činným v péči o dítě a Policii ČR.

Pochvaly

Udělení pochvaly třídního učitele	Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních osob udělit žákovi pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy, děletrvající úspěšnou práci, reprezentaci školy v okresních soutěžích a olympiádách.	Udělení probíhá před celou třídou, případně školou nebo za přítomnosti zákonného zástupce
Udělení pochvaly ředitele školy	Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby a po projednání na pedagogické radě udělit žákovi pochvalu nebo jiné ocenění za reprezentaci školy v krajských či celostátních soutěžích a olympiádách, mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin, dlouhodobou úspěšnou práci, záchranu lidského života, zamezení páčání trestné činnosti a páčání sociálně–patologických jevů.	Udělení probíhá před celou třídou, školou, případně za přítomnosti zákonného zástupce

- Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci. Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Hodnocení chování

- V rámci získávání podkladů pro hodnocení chování žáků třídní učitel získává informace od ostatních pracovníků školy, projednává chování a způsob jeho hodnocení s žákem a jeho zákonnými zástupci, s metodikem prevence a výchovným poradcem, a to bez zbytečného odkladu poté, co se o chování žáka, které má vliv na hodnocení chování, dozvěděl. Informace rozhodné pro hodnocení chování žáka třídní učitel sděluje řediteli školy.
- Hodnocení chování žáků navrhuje třídní učitel. Rozhoduje o něm ředitel školy po projednání v pedagogické radě.

Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení chování jsou následující:

stupeň 1 (velmi dobré):

žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení řádu školy; méně závažných přestupků se dopouští ojediněle; žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit

stupeň 2 (uspokojivé):

chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními řádu školy; žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo řádu školy nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků; ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob

stupeň 3 (neuspokojivé):

chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování; žák se dopustí takových závažných přestupků proti řádu školy nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob; záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy

4) Zásady pro používání slovního hodnocení

- při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku
- slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat
- výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka

Výběr kritérií:

- intelekt: obecné rozumové schopnosti (inteligence); speciální dovednosti (např. matematicko – logické, jazykové a jiné); organizační schopnosti; bystrost; plánovitost; předvídavost; formy myšlení
- fantazie: bohatost fantazijních představ; tvůrčí fantazie; rekonstrukční fantazie; umělecká fantazie
- vyjadřovací schopnosti: řeč: vytříbená, stručná, bohatá, výrazná, spisovná, jasná, výstižná
- paměť: rychlost vstřípení látky; délka zapamatování; rychlost vybavování; kvalita obsahu zapamatované látky; objektivní nebo subjektivní typ (zkresluje skutečnost)
- pozornost: vytrvalost pozornosti; délka a hloubka pozornosti
- city: soucitnost s druhými; citový vztah ke zvířatům a věcem; hloubka; rychlost a trvalost citů; estetické, intelektuální a etické city
- temperament: vzrušivost; živost; rychlost reakcí
- povahové ladění: optimistické, pesimistické

- zájmy a ideály: bohatost zájmů; kvalita zájmů; zájmy o matematiku; literaturu; hudbu; výtvarná umění; herectví; přírodu a jiné; trvalost zájmů
- vztah k učení a k práci: pečlivost; zájem o učení; zájem o manuální práci; zájem o duševní práci; spolupracuje se školou; životní cíl a zaměření
- vztah k učitelům a představeným: uznává autoritu učitele a školy; přímost; úslužnost; ochota; uctivost; nebojácnost; poslušnost
- vztah k lidem a spolužákům: společenskost; ochota pomoci; slušnost ve vystupování; něžnost; poddajnost; ústupnost – neústupnost; altruismus; důvěřivost; soucitnost; ohleduplnost; spravedlivost; neagresivní chování
- extroverze – introverze: společenskost – uzavřenost; rád – nerad se stýká s druhými; uzavřenost – otevřenost
- společenské způsoby a vystupování: zdvořilost; jemnost; takt; družnost; milé vystupování; ochota a úslužnost; osvojené návyky chování
- volní vlastnosti: vytrvalost; cílevědomost; snaživost (píle); neústupnost při překonávání překážek; smysl pro povinnost; zodpovědnost; plnění povinností; dochvilnost
- samostatnost: úkoly řeší samostatně; samostatnost v řešení životních situací (obstará nákup, zajistí vzkazy a podobně)
- smysl pro pořádek: pořádnost a úklid vlastních věcí; pečlivost v uspořádání školních pomůcek, sešitů a knih
- ctižádost: zvýšená – snižená; přiměřená (zdravá)
- sebehodnocení: sebekritičnost; přeceňuje se – podceňuje se
- nebojácnost: není trémistou; dovede oponovat názorům, s nimiž nesouhlasí; statečnost
- dominance – submisivita: chce řídit druhé; chce organizovat; panovačnost; neústupnost – ústupnost; kompromisnost; tolerantnost; chce být veden
- mravní vlastnosti: upřímnost; pravdomluvnost; otevřenost; smysl pro pravdu; smysl pro nestrannost; altruismus (již uvedeno); dobré chování; zodpovědnost (již uvedeno); čestnost, zásadovost; ukázněnost; hrdost; svědomí
- sociální aktivita: iniciativnost; společenská akce; průbojnost; zapojení do diskusí; hlásí se často ve vyučování; navrhuje nové věci
- motorika: pohybová obratnost celková; jemná koordinace pohybů prstů a rukou (zručnost); má rád ruční práce

Poznámka: u některých znaků nelze určit, zdali jde o znak kladný nebo záporný z etického hlediska (viz např. temperament). U některých nelze určit ani jejich opak, neboť se jich užívá jen v pejorativním smyslu. Seznam lze chápat z různých pohledů a lze jej rozšiřovat.

Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami:
--

1 – výborný (ovládá bezpečně) 2 – chvalitebný (ovládá) 3 – dobrý (v podstatě ovládá) 4 – dostatečný (v podstatě ovládá s dopomocí) 5 – nedostatečný (neovládá)

Úroveň myšlení

1 – výborný (pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti) 2 – chvalitebný (uvažuje celkem samostatně)

<p>3 – dobrý (menší samostatnost v myšlení) 4 – dostatečný (nesamostatné myšlení) 5 – nedostatečný (odpovídá nesprávně i na návodné otázky)</p>
<p>Úroveň vyjadřování 1 – výborný (výstižné a poměrně přesné) 2 – chvalitebný (celkem výstižné) 3 – dobrý (myšlenky vyjadřuje ne dost přesně) 4 – dostatečný (myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi) 5 – nedostatečný (i na návodné otázky odpovídá nesprávně)</p>
<p>Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští 1 – výborný (užívá vědomostí a dovedností spolehlivě a uvědoměle, pracuje samostatně, přesně a s jistotou) 2 – chvalitebný (dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb) 3 – dobrý (řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby) 4 – dostatečný (dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává) 5 – nedostatečný (praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí)</p>
<p>Píle a zájem o učení 1 – výborný (aktivní, učí se svědomitě a se zájmem) 2 – chvalitebný (učí se svědomitě) 3 – dobrý (k učení a práci nepotřebuje větších podnětů) 4 – dostatečný (malý zájem o učení, potřebuje stále podněty) 5 – nedostatečný (pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné)</p>
<p>Chování (viz výchovná opatření)</p>

5) Komisionální a opravné zkoušky

Postup žáka do vyššího ročníku

- do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem, pokud mu nebylo povoleno opakování z vážných zdravotních důvodů
- do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka
- nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí
- nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník
- žák, jehož prospěch je na konci druhého pololetí nedostatečný nejvýše ze dvou povinných předmětů, s výjimkou předmětů výchovného zaměření, koná z těchto předmětů opravnou zkoušku. Opravná zkouška je komisionální. Termín opravných zkoušek stanovuje vedení školy, zpravidla na poslední srpnový týden

- žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. Ředitelka školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučujícího vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval ročník

Odvolání proti klasifikaci

- má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dověděl, nejpozději však do tří pracovních dnů od vydání vysvědčení požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení
- je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, požádá zákonný zástupce krajský úřad, komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka
- v případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitelka, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka tímto stanoveným řádem
- v případě zjištění porušení těchto pravidel ředitelka školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní. Nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti

Komisionální zkoušky

- komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitelka školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad
- komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - a) předseda, kterým je ředitelka školy, popřípadě jím pověřený učitel zkoušející školy, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitelka školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání
- v odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na základě žádosti krajského úřadu účastní školní inspektor
- výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení
- o přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy
- žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení
- konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem
- vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku

6) Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování
- při zdravotním znevýhodnění se jedná o zdravotní oslabení, dlouhodobou nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání
- sociálním znevýhodněním se rozumí:
 - a) rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy
 - b) nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova
 - c) postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území ČR podle zvláštního právního předpisu
- škola zohlední příznaky specifické poruchy učení nebo chování v hodnocení a klasifikaci žáka, po konzultaci a na doporučení školského poradenského zařízení může individuálně upravit způsob hodnocení a klasifikaci žáka v jednotlivých předmětech
- při hodnocení a klasifikaci žáků bude upřednostňována motivační složka hodnocení (hodnocení jevů, které žák zvládl). Je vhodné používat různých forem hodnocení – hodnocení s uvedením chyb, bodové hodnocení
- např. při výuce jazyků bude upřednostňováno ústní osvojování, doplňování textů, omezeno psaní diktátů a individuálně upraven způsob psaní, při čtení bude využíváno kratších textů – bude kontrolováno porozumění, při psaní preferováno kritérium čitelnosti před úpravností
- u žáka se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka
- hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je možné vyjádřit klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikace“), slovně nebo kombinací obou způsobů
- žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem bude klasifikován v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení a k jeho celkovému zdravotnímu stavu
- škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka
- při klasifikaci žáka je možné upřednostňovat také širší slovní hodnocení

Pozn.: Vyučující sdělí ostatním žákům vhodným způsobem podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka se speciálními vzdělávacími potřebami.

Hodnocení nadaných žáků

- mimořádně nadaným žákem se rozumí jedinec, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých rozumových oblastech, pohybových, uměleckých a sociálních dovednostech
- zjišťování mimořádného nadání žáka provádí školské poradenské zařízení
- ředitelka školy může přeradit mimořádně nadaného žáka do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku na základě zkoušky před komisí, kterou jmenuje

- obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitelka školy
- za neabsolvovaný ročník nebude žákovi vydáno vysvědčení. V následujících vysvědčeních se na zadní straně uvede, které ročníky žák neabsolvoval

Individuálně vzdělávaný žák

- individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitelka školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu

7) Způsob získávání podkladů pro hodnocení

Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích předmětů a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připraveností na vyučování
- různými druhy zkoušek (ústní, písemné, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami, analýzou výsledků činností žáka
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby také s pracovníky pedagogicko psychologických poraden a zdravotnických služeb, zejména u žáků s trvalejšími psychickými a zdravotními potížemi a poruchami učení
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka
- žák z 1. - 5. ročníku základní školy musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí (učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů)
- známky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období (není přípustné přezkušovat žáky na konci klasifikačního období z látky celého tohoto období)
- při ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě, výsledky písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů
- při hodnocení známkou používají učitelé známky s váženou hodnotou

název	hodnota váhy
malá (např. desetiminutovka)	0,5
střední (ověřování kratšího celku učiva)	1,00
velká (souhrnné ověřování učiva)	1,5

- učitel sděluje všechny známky, které bere do úvahy při celkové klasifikaci, zástupcům žáka prostřednictvím školního informačního systému, při osobním jednání na třídních schůzkách nebo konzultačních hodinách, na které jsou rodiče písemně zváni
- rodičům, kteří se nemohli dostavit na školou určený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace – údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoliv veřejně

Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu zejména:

- neklasifikují žáky hned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden
- žáci nemusí dopisovat do sešitu látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací
- účelem zkoušení není nacházení mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotí se to, co umí
- učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné
- před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičování a zažití učiva – prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva
- kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích
- termín kontrolní práce (zejména závěrečné, která je časově náročná) prokonzultuje učitel s třídním učitelem (v jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru), ostatní vyučující o tom informuje předem formou zápisu do třídní knihy; tyto kontrolní práce vyučující archivuje do konce následujícího školního roku
- učitel je povinen vést soustavnou a přehlednou evidenci o každé klasifikaci žáka i o způsobu získávání známek (ústní zkoušení, písemně apod.)
- v případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá učitel klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy
- na konci klasifikačního období zajistí vyučující zapsání známek do třídního katalogu a dbá o jejich úplnost (do katalogu jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole)
- při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (léčebné a lázeňské pobyty, dočasné umístění v ústavech apod.) respektuje vyučující známky žáka, které sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn, žák se znovu nepřezkoušuje
- případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě
- třídní učitelé (případně výchovný poradce či speciální pedagog) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením školského poradenského pracoviště, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo zpráv školního poradenského pracoviště) na pedagogické radě

8) Pravidla pro sebehodnocení

- naučit žáka procesům hodnocení a sebehodnocení je povinností školy, jedná se o proces postupný, související s rozvojem jeho myšlenkových operací (umět rozlišovat co je hodnotné, významné, podstatné)

Vyučující vytváří prostor, aby se žák mohl učit procesu sebehodnocení zejména tím, že:

- a) žák není pasivním objektem hodnocení, vyučující jej zapojuje do hodnocení, při hodnocení neklade důraz na „srovnávání s druhými žáky“
- b) známky nejsou jediným zdrojem motivace
- c) vedení žáka učitelem k sebehodnocení v průběhu všech vyučovacích předmětů je aktivizačním prvkem v procesu jeho učení (společná aktivita učitele a žáka)
- d) sebehodnocení umožňuje žákovi poznat své silné a slabé stránky, hodnotit svůj postup učení a jeho výsledky, aktivně se účastnit procesu hodnocení, rozvíjet pozitivní sebehodnocení a sebepojetí, být odpovědným za své výsledky v učení, rozvíjet dovednosti, které jsou užitečné pro život
- e) při sebehodnocení se snaží popsat, co se mu nedaří, co mu ještě nejde, jak bude pokračovat dál
- f) chybu je třeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení, práce s chybou je důležitý prostředek učení
- g) učitelům sebehodnocení žáka umožňuje plánovat výuku tak, aby odpovídala individuálním potřebám žáků, komunikovat s rodiči a žáky, analyzovat a zkvalitňovat výuku, nastavit realistické cíle
- h) učitel v procesu zavádění žákovských hodnotících aktivit do vyučování formuluje jasně, konkrétně a pro žáky dosažitelně cíle učení
- i) rodičům umožňuje sebehodnocení žáka vzhled do žákova učení, komunikovat s ním o učení, spolupracovat s dítětem na dosažení cíle učení
- j) předpokladem spolupráce učitele a žáka při učební činnosti a společných hodnotících aktivitách je navození dobrého sociálního klimatu (pozitivní přístup učitele k žákům, jejich zapojování do dění kolem nich, podpora kooperativního vyučování a vzájemné komunikace)
- f) Sebehodnocení žáka je důležitou součástí hodnocení, která nenahrazuje hodnocení učitelem

- žáci jsou postupně od nejnižších ročníků vedeni k dovednosti sebehodnocení, cílem je získání schopnosti objektivně hodnotit své vlastní výkony
- práce s chybou je důležitým prvkem sebehodnocení, žáci jsou vedeni k dovednosti najít chybu, opravit ji a vzít si z ní ponaučení
- pro sebehodnocení žáků je možné použít sebehodnotící materiály, ty se stávají součástí žákova portfolia
- žáci jsou vedeni k sebehodnocení v oblasti různých kritérií vzdělávací činnosti, nejen v oblasti vědomostí a znalostí
- učitel se žáky vybírá před sebehodnocením kritéria (například schopnost komunikace, pečlivost, pozornost, poslouchání, aktivita při hodině, ale také chování...)
- žáci jsou vedeni především k pozitivnímu sebehodnocení (hodnocení toho, co se zdařilo, nikoliv toho, co se nezdařilo...)
- sebehodnocení jednotlivých učebních celků se provádí až po osvojení si tématu ze strany žáků
- sebehodnocení se provádí ústně nebo písemně

Kritéria hodnocení a sebehodnocení

- zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů v rámci individuálních
- možností dítěte
- schopnost řešit problémové situace
- úroveň komunikačních dovedností
- schopnost řešit předpokládané problémy tvůrčím způsobem, schopnost spojovat problémy do souvislostí
- změny v postojích a dovednostech
- míra schopnosti spolupracovat a kooperovat
- míra samostatnosti

9) Vliv hodnocení na další rozvoj osobnosti žáka, na jeho přístup k celoživotnímu vzdělávání a na jeho další uplatnění ve společnosti

Hodnocení:

- vede u žáka k rozvoji schopností efektivního učení, plánování a organizace vlastního vzdělávání a motivuje je pro celoživotní vzdělávání
- podporuje je v získávání kritického posouzení získaných výsledků a jejich využití v budoucnosti
- klade důraz na umění řešit problémové situace
- vede žáky ke schopnosti formulovat a vyjadřovat vlastní myšlenky a názory, ke všestrannosti a účinné komunikaci
- vytváří návyky spolupráce, tolerance a ohleduplnosti k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám
- vychovává k uvědomění si svých práv a povinností